

טור פרידה מהנהגת ההורים

לפני 7.5 שנים, נכנסתי להנהגת ההורים בסערה.

האמת? נכנסתי להנהגת ההורים עוד לפני שהייתה לי ילדה בבית הספר!

לפני תשע שנים, כששיר הבת הבכורה שלי הייתה בגן טרום חובה, כאמא בעיר ולא כנציגה רשמית, התחלתי לחקור את נושא ההזנה הלא כל כך בריאה בצהרון הגן, פתחתי ערוץ מול מפעילת הצהרון, ובמשך שנה וחצי עקבית ועיקשת פעלתי בכל הכיוונים ביחד עם עוד הורים שאכפת להם עד שהשגנו את היעד – והתזונה בצהרוננו הגנים הפכה לבריאה ומוצמדת לחוזר מנכ"ל!

בחודש אוגוסט, רגע לפני ששיר עלתה לכיתה א' אבל כבר הייתה רשומה לבכור לוי, פנו אליי אמהות מהנהגת ההורים בבית הספר. הן ביקשו שאוביל את נושא שינוי ההזנה בבתי הספר כמו שעשיתי בגני הילדים.. עוד לפני שנכנסתי בכלל לבית הספר ולהנהגה! וכך, כבר בתחילת כיתה א' קפצתי למים והשתתפתי בפגישות של ההנהגה העירונית בנושא התזונה.

ואז, באמצע שנת הלימודים, יו"ר ההנהגה החליט להתפטר. ההנהגה נשארה ללא יו"ר. באופן מפתיע ולא צפוי, קיבלתי פניות להחליף אותנו בתפקיד כמי שעשתה מהלך עם ההזנה. אז החלטתי לקפוץ למים – שוב.. ונבחרתי ליו"ר.

ההתחלה לא הייתה קלה, אך לא ויתרתי. עם השנים, למדתי מטעויות והתרחשויות שבדרך, השכלתי מחברי הנהגה ותיקים שליוו אותי יד ביד, מהיו"ר העירונית ומיו"רים ותיקים קולגות, ועם הזמן בניתי ביחד עם חברות וחברי ההנהגה המדהימים אחת אחד סיסטם של ועדות, של שקיפות ושיתוף, של פגישות מסודרות, של שיתוף עם הצוות החינוכי בבית הספר, עבודה שיתוף ההנהגה העירונית, שם הפכתי לסגנית יו"ר (ודוברת) מול העירייה באגפיה השונים והנהגה העירונית. עשרות, מאות, אלפי שעות, ימים וילילות למען הילדים.

הקדנציה שלי הייתה מורכבת.. אחרי כמה שנים ראשונות, כשכבר הרגשתי שהדברים עובדים חלק ובנעימים, העולם החליט לאתגר אותי (לא רק אותי..) ואת הצוות החינוכי – קורונה.

זו הייתה תקופה ארוכה, קשוחה, עם נהלים שמשתנים כל הזמן, קפסולות ותווים ירוקים ובידודים ומה לא.. ביחד עם עומס אישי וחששות ואתגרים בריאותיים לכל אחד בביתו. התקופה חלפה וכבר חשבנו ששגרה, ואז? כמעט מיד עם תחילת שנה"ל הנוכחית - מלחמה.

אחרי השוק הראשוני שאני חושבת שכולנו חווינו, התחילה מערכה משלנו – לעזור לילדים ללמוד בבטחה – ולחזור כמה שיותר לשגרה ולימי לימוד בבית הספר ובצהרון, לטובת בריאותם הרגשית והנפשית וגם זו של ההורים שחייבים כבר לחזור לעבודה: סיורים בבית הספר, פיקוד העורף, קב"ט, עירייה, תפירת פתרונות יצירתיים כמו למידה במקלט ותקצוב הנושא, אינספור שעות של מענה להורים מודאגים ושאלות בקבוצות שלא פוסקות.. זו הייתה תקופה מציפה, קשוחה, קשה – ועוד עם כל החטופים וההרוגים והאזעקות והמתח האינסופי שמסביב..

גם את זה (בערך) עברנו, וחזרנו ללמידה מלאה בבית הספר ובצהרון.

לאורך הדרך המפותלת, המאתגרת אך הכה מספקת, לשמחתי הרבה, לרגע לא הייתי לבד. תמיד ליוו אותי סגנים תומכים, עוזרים, מיעצים, חברות וחברי הנהגה שלקחו על עצמם משימות ורעיונות ויוזמות מדהימות, ראשי ועדות שהובילו מהלכים מרשימים ויצירתיים וכל זאת מכל הלב ומתוך אחריות, נתינה ואכפתיות אמיתית, צוות חינוכי שעבדנו בשיתוף פעולה, מנהלת בית ספר שרק העמיקה את השיתוף בינינו עם תפיסה נהדרת של "כולנו פה ביחד – למען הילדים". השקיפות, השותפות, העשייה המשותפת, התמיכה של עינב בכל יוזמה ורעיון שלנו – הם אלה שימשיכו להצעיד את הילדים קדימה, מכל הבחינות.

לאורך השנים למדתי איך להניע, לעבוד בעבודת צוות, להתגבר על קונפליקטים ולהשיג את המטרות שלנו בדרכי נועם, בשיתוף, בצורה מכבדת ולעיתים יצירתית. התפיסה שלי בעבודה המשותפת של המשולש – צוות חינוכי, הורים וילדים, הובילה לאורך השנים את ההתנהלות שלי כאשר צריך לזכור לכל אורך הדרך מה המטרה ולמען מי ומה אנחנו פועלים כאן.. העשייה ההתנדבותית מלאה בסיפוק, משמעות, וממלאה את הלב למען דור העתיד.

תודה עצומה מכל הלב לכל חברות וחברי הנהגה, לצוות חינוכי ולהנהלת בית הספר, על הדרך המשותפת לכל אורך השנים האחרונות, הפוריות, הנתינה, השיח והכבוד ההדדי, העשייה הברוכה.

רכשתי מכאן הרבה חברים לאורך הדרך שיישארו איתי עוד שנים רבות קדימה... שהגיעו להיפרד עם חיבוק ומילים חמות, במסגרת אירוע הוקרה לפעילים שיזמה מנהלת בית הספר בסוף השנה להנהגת ההורים, שבו התארחו גם בוגרי הנהגה לאורך השנים וחברי הוועדים הכיתתיים, כולל הרצאה מאלפת שכורכת בשמה את הכל – "המשמעות שבחינוך".

חברי הנהגה, הורים, תלמידים, צוות חינוכי - אני תמיד פה לכל שאלה, התייעצות, כתף תומכת.

פרק נכבד מחיי מסתיים בזאת בדמעות של שמחה, הוקרה, התרגשות, פרידה..

בכור לוי, צוות חינוכי, הורים וילדים – תמיד תישארו בלבי..

שלכם,

שרי גלזר